

LIKEVEL VET DU

at gleden er der ute et sted
som da du var liten og sirkusmusikken
entret opp den skrøpelige kveldsbrisen
til vinduet ditt.

Den kom så langt bortefra
som kolibrien, blomsterkysseren,
med kroppen stappfull av hjerte.

Du fant ikke ord
for hemmelighetene da, men visste
sikrere for hvert glass skumring du drakk
at gleden, den galningen,
lette etter deg der ute
med sørgerender i øynene.

- Kolbein Falkeid

fra samlingen "*Noen skritt tilbake*", 1980